

Я – європеєць

Чомусь знову доводиться марнувати свій вільний час над підручником з всесвітньої історії...

Реконструкції стародавніх замків підморгують з ілюстрацій незасксленими вікнами: манять хлопчаків погратися у піжмурки, дівчат – уявити себе героїнею мультфільму «Дісней», молодь – знайти серед цих уламків щось якнайважливіше і прославитися, старших людей – відшукати вічну істину, помітити нетлінне.

На перший погляд, жити у палаці неймовірно класно, але...там же ж антисанітарні умови, відсутність благ цивілізації, жорсткі канони етикету... Але не буду псувати собі романтичний настрій...

...Бліде обличчя якоїсь донни, зображеної на полотні Ніколаса Маса 1677року, оточили пишні кучері темного волосся. Темно-зелені очі пронизували мене поглядом аристократки. Біла пишна сукня з золотими рукавами і смарагдовими шпильками частково огортала білосніжне пещене тіло. Перловий комплект аксесуарів пафосно демонстрував високий соціальний стан. Поряд з дамою, на столі, прикритому червоним оксамитом, гордо лежав мініатюрний кавалер-кінг-чарльз-спаніель...Було б класно зробити з нею селфі...

Спадкоємиця античного світу, Італія, просто парувала з фотокарток вишуканістю давніх споруд, скульптур, картин. Французький стриманий колорит з присмаком елегантності та незалежності відчувався навіть через портрети політичних діячів: Лафаета, Карла д'Артуа, Армана Жулі де Поліньяка, не кажучи вже про всесвітньовідому Жанну д'Арк... А скільки на сторінках підручника текстів документів між Річчю Посполитою та Гетьманщиною... От якби туди сучасного юриста – він би ой яку мав розвагу над офіційними паперами в художньому стилі... Ну а розквіт Київської Русі припав саме на той період, коли у більшості країнах палили відьом і ворожбитів, ходили у хрестові походи і з юнацькою легковажністю ставилися до здоров'я. Просто так вийшло...

Цікаво, скільки днів сучасна людина змогла б вижити у тодішньому суспільстві. Думаю, що мене б з моїми дівочими звичками, новітніми знаннями та «талантом віщування» (я ж пам'ятаю історію) першого ж дня втопили б після катувань під мої вигуки: «Людина має право на життя!»...

Ну, уроки так-сяк вивчила, тепер пора подивитися новини в Інтернеті...

Як там поживає англійська королівська сім'я? А як пройде цьогорічний різдвяний тур у Латвії? Ох, мабуть, дуже цікаво і незабутньо...

А ціни на продукти в Німеччині?! Мене б туди з товстим гаманцем у кондитерську, а з моєю божевільною любов'ю до собачого племені мені тільки туди й дорога...

...Врешті-решт, у ноутбуці не можна сидіти цілодобово... Я вимикаю Інтернет, але натомість вмикаю фантазію і уявляю, якою буде Європа через сто років...

Деякі вчені запевняють, що буде глобальне потепління, деякі – що похолодання, але в це вірити не хочеться. Біологи люблять вимальовувати в уяві майбутніх землян мініатюрного росту, з тонесенькими ручками і ніжками і величезною головою. Теж якийсь не дуже оптимістичне пророцтво... Ну, хоча б фізики гарантують повну механізацію побуту, принтери 3D, за допомогою яких можна буде копіювати все, включаючи людські органи, і вільні подорожі на інші планети. А єдиним припущенням юристів є прогнозування боротьби за права роботів.

Побачимо, що з цього справдиться, а моя версія така...

...У модельєрів точно не вистачатиме ідей, тому паралельно з непрактичними костюмами якихось інопланетян ми будемо носити одяг вікторіанської доби. Абсолютно всі продукти харчування можна буде робити буквально з чого завгодно. Погладити хмаринку буде так само просто, як причепуритися побутовими косметикою-візажистом та гребінцем-перукарем за допомогою клацання пальців. А ще кожен знатиме мов по десять, щоб вільно спілкуватися з іноземцями... хоча... не буде «чужих» країн! Нехай буде єдина федеративна держава, конституція якої зрівняє всіх у правах, підкорегує недоліки суспільства, встановить ідилію. Тоді кожен зможе гордо сказати з якимось новітнім акцентом: «Я – європеєць!»

Соколюк Софія
БТ-82 ФБТ КП